

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 73 rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na to, iż żadna ze stron nie miała możliwości przedstawienia swoich uwag odnośnie do wyników poszukiwań przeprowadzonych przez Izbę Odwoławczą w Internecie.

Naruszenie art. 74 rozporządzenia w ten sposób, iż Izba Odwoławcza wzięła pod uwagę okoliczności faktyczne, które nie zostały podniesione bądź udowodnione przez strony, nie wzięła zaś pod uwagę faktów, dowodów lub twierdzeń, które skutecznie przedstawiła skarżąca.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2006 r. — Niko Tube and Nyzhniodniprovskiy Tube Rolling Plant przeciwko Radzie

(Sprawa T-249/06)

(2006/C 261/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nikopol Seamless Tubes Plant Closed Joint Stock Company (Niko Tube) (Nikopol, Ukraina) and Nyzhniodniprovskiy Tube Rolling Plant Open Joint Stock Company (Dniepropetrovsk, Ukraina) (przedstawiciele: H.-G. Kamann i P. Vander Schueren, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie w jakim dotyczy ono skarżących,
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące będące ukraińskimi producentami przewodów i rur bez szwu wnoszą o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady nr 954/2006⁽¹⁾ nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu pochodzących między innymi z Ukrainy.

Na poparcie swej skargi skarżące podnoszą, że Rada:

- dopuściła się oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasady niedyskryminacji przy ustalaniu wartości normalnej, uwzględniając produkty, które nie były wytwarzane przez skarżące,

- dokonała ustalenia znacznej szkody z naruszeniem art. 3 rozporządzenia podstawowego⁽²⁾, wobec braku pełnej współpracy producentów wspólnotowych,
- naruszyła art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, gdyż nie zakończyła postępowania wobec braku współpracy przemysłu wspólnotowego,
- dopuściła się oczywistego błędu w ocenie dokonywanej na podstawie art. 2 ust.10 rozporządzenia podstawowego, pomniejszając cenę eksportową sprzedaży przez spółkę Sepco o domniemaną prowizję,
- naruszyła zasadę niedyskryminacji rozpatrując a następnie odrzucając przedstawione przez skarżące zobowiązanie, oraz
- naruszyła prawo do obrony skarżących oraz art. 253 WE nie uzasadniając odpowiednio swej decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) Nr 954/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy, uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2320/97 i (WE) nr 348/2000, kończące przeglądy okresowe i przeglądy wygaśnięcia ceł antydumpingowych na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej, pochodzących, między innymi, z Rosji i Rumunii oraz kończące przeglądy okresowe ceł antydumpingowych na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej pochodzących, między innymi, z Rosji i Rumunii oraz z Chorwacji i Ukrainy (Dz.U. 2006 L 175, str. 4).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. — Radio Regenbogen Hörfunk in Baden przeciwko OHIM (RadioCom)

(Sprawa T-254/06)

(2006/C 261/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Radio Regenbogen Hörfunk in Baden GmbH & Co. KG (Mannheim, Niemcy) (przedstawiciel: W. W. Göpfert, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 7 lipca 2006 r., która została doręczona skarżącej w dniu 17 lipca 2006 r.;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „RadioCom” dla usług należących do klas 35, 38 i 41 — zgłoszenie nr 3 986 023.

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia.

Decyzja Izby Odwoławczej: odrzucenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Zgłoszony znak towarowy może zostać zarejestrowany, ponieważ rejestracji nie stoją na przeszkodzie powołane przez pozwanego podstawy odmowy rejestracji wymienione w art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (¹).

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji R1388/2005-4 oraz zobowiązanie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego do opublikowania zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 2906139 dla celów jego rejestracji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „HONEYCOMB” dla towarów należących do klasy 11 — zgłoszenie nr 2 906 139.

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia.

Decyzja Izby Odwoławczej: odrzucenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (¹), ponieważ błędnie oceniono oznaczenie objęte zgłoszeniem zarówno jako całość, jak i jego poszczególne części składowe oraz dla oceny właściwego kręgu odbiorców założono istnienie zdecydowanie przesadzonych zwyczajów handlowych.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2006 r. — Neoperl Servisys przeciwko OHIM (HONEYCOMB)

(Sprawa T-256/06)

(2006/C 261/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Neoperl Servisys AG (Reinach, Szwajcaria) (przedstawiciel: H. Börjes-Pestalozza, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 września 2006 r. — Borrekuil przeciwko Komisji

(Sprawa T-211/99) (¹)

(2006/C 261/56)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby w powiększonym składzie zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 6 z 8.1.2000 r.